

ששם המחשבה הנסתרת, וכמו שמחשבה היא סתומה, כף הוא נסתר, אין סוף נקרא מבפנים, כתר עליון מבחוץ, כתר הראש העליון, ארבע יסודות הגוף שבהם שורה יהו"ה, וזהו כל הנקרא בשמי ולכבודי בראתיו וצרתיו אף עשיתיו, בראתיו זו הנשמה הקדושה, שהיא עולם המחשבה, וצרתיו זו רוח מדברת שממנה החיות (החיים) מדברות, עשיתיו זו הנפש, ששם עשייה, ששורה במקומים ארבעים ושמונה מצוות.

### תקון עשרים ושש

בראשית, ברי"ת א"ש, ברית זה צדיק שנקרא כל, הקשר של כל איברי הגוף, ח' שהיא שמונה ימים, הם שעור של שבת, שהוא אלפים אמות לכל צד, לשמר בהם אות שבת. כמו כן הם שמונה ימים, התחום לקבל בהם אות ברית ולשמר אותו בהם, שלא נעשה באות הברית חלול. אמר רבי אלעזר: אבא, יום אחד הייתי הולך אני ורבי יוסי, ובא בנו של רב המנונא הנקן מאותו העולם בדמות של העולם הזה, והודפן לנו בדרך כמו שמחמר עם שני חמורים, ושאלנו, מה זה את שבתתי תשמרו ומקדשי תיראו? ואמר הוא דברים פנים, אבל עם כל זה רציתי לשמע מפיו. אמר לו: בני, ודאי שברית שקולה לשבת, ומשום זה (בראשית ירא שבת וכו').

### תקון עשרים וארבעה

בראשית, יר"א שב"ת, (ובה) שבתותי תהיה ירא, יר"א תור"ה, יר"א ברי"ת, כמו שצריך שמירת הברית, שלא יכניסנה לרשות זרה, כמו כן צריך אדם שמירת

מחשבה סתימאה, וכמה דמחשבה איה סתימא, כן איהו סתים, אין סוף אתקרי מלגאו, כתר עלאה מלבר, כתרא דרישא עלאה, ארבע יסודין דגופא בהון שריא יהו"ה, ודא איהו כל הנקרא בשמי ולכבודי בראתיו וצרתיו אף עשיתיו (ישעיה מג ז), בראתיו דא נשמתא קדישא דאיהי עולם המחשבה, וצרתיו דא רוח ממלא דמיניה חיוון (ג"א חיון) ממלליו, עשיתיו דא נפש דתמן עשייה, דשריא ברמ"ח פקודין. (דף טט ע"א).

### תקונא עשרין ותלת

בראשית ברי"ת א"ש, ברית דא צדיק, כל אתקרי, קשורא דכל אברין דגופא, ח' דאיהו תמנא יומין, אינון שעורא דשבת, דאיהו תרין אלפין אמין לכל סטר, לנטרא בהון אות שבת, כגוונא דא אינון תמנא יומין תחום לקבלא בהון אות ברית, ולנטרא ליה בהון, דלא אתעביד באות ברית חלול.

אמר רבי אלעזר אבא יומא חד הוינא אזלי אנא ורבי יוסי, ואתא בריה דרב המנונא סבא מההוא עלמא, בדיוקנא דהאי עלמא ואזדמן לן בארחא כגוונא דמחמר בתרין חמרין, ושאיילנא (ג"א ושאל לן) מאי את שבתותי תשמורו ומקדשי תיראו (ויקרא יט ג), ואמר איהו מילין שפירין, אבל עם כל דא בעינא למשמע מפומך, אמר ליה ברי בודאי ברית איהו שקיל לשבת, ובגין דא (בראשית ירא שבת וכו').

### תקונא עשרין וארבע

בראשית יר"א שב"ת, (ובה) שבתותי תהא דחיל, יר"א תור"ה, יר"א ברי"ת, כמה דצריך נטירו דברית, דלא יעול ליה ברשו נוכראה, כגוונא דא צריך בר נש נטירו דשבת, דלא לאפקא מרשות היחיד ויעול ברשות